

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Harmonisering af kredittid).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af forskellige energifgiftslove. (Afgiftsforhøjelser og afgift af varme produceret ved affaldsforbrænding m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.

Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Det er to vidt forskellige ting, så jeg skal tage dem i to omgange.

Først vedrørende L 106 om de forskellige kredittider: Selv om det er sådan, at debatten og forhandlingen i udvalget mest har drejet sig om bilkøb, er det jo sådan, at det drejer sig om ganske mange andre ting med hensyn til kredittider i virksomhederne.

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at det faktisk er vigtigere, at virksomhederne har likviditet til at overleve, end at staten har likviditet. Vi skal huske, at for ganske mange virksomheder består den mangfoldighed, de lever i, altså også af situationer, hvor der er ordreduskydelser eller forsinkelser i leverancer, eller hvor virksomheden på grund af strejke eller naturkatastrofer kommer i den situation, at den ikke kan levere varerne til den aftalte tid og

mister betalinger på tidspunkter, hvor den i et likviditetsflow havde forventet dem.

Hvad er vigtigst? At den virksomhed får lov til at fortsætte, får lov til at have en fornuftig drift med en rigelig kredittid til det offentlige? Eller er det, regeringen nu lægger op til – at pengene til det offentlige skal falde prompte, uanset om virksomhedens likviditet rækker til det eller ej – vigtigere?

Vi har undervejs i udvalgsarbejdet fået anskueliggjort, at man fra regeringens side har den opfattelse, at virksomhederne bare kan gå ud og låne pengene i pengeinstitutterne eller andre steder og på den måde skaffe sig den fornødne likviditet, så pengene til det offentlige falder prompte. Det synes vi er en omvendt måde at indrette vort samfund på. I virkeligheden er statens, det offentliges, likviditetsflow langt nemmere at styre end en privat virksomheds, og derfor er det vores opfattelse, at man skal lade være med at vedtage L 106.

Så til det, der har givet anledning til den største del af debatten, nemlig spørgsmålet om bilkøb. Her har vi fået anskuelighedsundervisning i, at man i regeringen mere eller mindre har den opfattelse, at det at købe bil nærmest er noget, man gør sådan for sjov, men jeg kan berolige ministeren med, at de 125.000-130.000 bilkøb, der finder sted om året, ikke sker for sjov. Den håndfuld, der køber en Ferrari eller Rolls Royce, fordi de synes, det er sjovt, er virkelig kun en håndfuld, men langt hovedparten – over 90 pct. af de biler, der sælges i Danmark – sælges til folk, som skal bruge dem i arbejdsmæssigt øjemed, og til familier, som skal kunne aflevere børn i daginstitutioner osv. De mennesker har ikke nogen som helst mulighed for at lade være med at købe bil, og i øvrigt skal jeg hilse og sige, at hver gang der bliver købt en bil, går to tredjedele af pengene lige ned i skatteministerens lomme, så piberiet over bilkøb har altså to sider.

Når Opel, Forden, Folkevognen og Mazdaen og alle de andre biler ikke kan klare det længere, har de, der skal ud og købe bil, én eneste mulighed, og det er at gå ned til bilforhandleren og sige: Nu skal vi have en ny bil. Så vil bilhandleren fortælle dem, at på grund af denne lovgivning er bilen nu blevet dyrere, men familien skal alligevel bruge bilen.

Vi har under førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet hørt fra Socialdemokratiet og fra ministeren, at så kan man bare købe en mindre bil. Det kan man også, hvis man er minister,